

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/107/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019200765
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Dzurdzík PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1019200765.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD. a členov senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v právnej veci žalobkyne: Z. F., nar. XX.XX.XXXX, št. príslušnosť N., bytom Y. č. 8, L., zastúpenej: E.. Peter Schmidl, AK so sídlom Záhorácka 11/A, 901 01 Malacky, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, so sídlom Krížna č. 44, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. PPZ-HCP-BA2-2019/005342-006 zo dňa 16.04.2019 v spojení s rozhodnutím Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava spis. zn. PPZ-HCP-BA6-165-65/2018-PPC zo dňa 03.07.2018, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava č. PPZ-HCP-BA2-2019/005342-006 zo dňa 16.04.2019 a rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru v Bratislave č. PPZ-HCP-BA6-165-65/2018-PPC zo dňa 03.07.2018 z r u š u j e a vec vracia orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobkyňa má voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. žalobou napadnuté rozhodnutia

1. Žalovaný rozhodnutím p. PPZ-HCP-BA2-2019/005342-006 zo dňa 16.04.2019 zamietol odvolanie štátnej príslušníčky Ukrajiny F. (žalobkyňa) a potvrdil rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava č. p.: PPZ-HCP-BA6-165-65/2018-PPC zo dňa 03.07.2018, ktorým jej bola zamietnutá žiadosť o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas na území Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) a c) zákona č. 404/2011 Z. z.

2. Žalovaný predmetné rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí uvedením jednotlivých podkladov, správnou úvahou a aplikovanými zákonnými ustanoveniami, ako aj zaobraním sa vyjadrením splnomocneného zástupcu účastníka konania k podkladom rozhodnutia, dostatočným spôsobom odôvodnil vydané napadnuté rozhodnutie, čím toto spĺňa obligatórne náležitosti v zmysle ustanovenia § 47 Správneho poriadku. Správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol všetky podklady, z ktorých vychádzal, ako aj zákonom povolenou správnou úvahou nevybočil z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Po posúdení získaných dôkazov prvostupňový správny orgán zastal názor, že je dôvodné zamietnuť žiadosť účastníka konania. Jedným z podkladov napadnutého rozhodnutia je aj zistenie správneho orgánu, že účastník konania ohrozuje bezpečnosť štátu, a správny orgán má tak za preukázané získanou informáciou utajovaného charakteru so stupňom utajenia „Dôverné“, vedenou pod č. p.: PPZ-HCP-OCP-D- 15/2018 zo dňa 27.02.2018, uloženou na úrade hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru, ktorej pôvodcom je Slovenská informačná služba. Vzhľadom na skutočnosť, že získaná informácia je utajovaného charakteru, požívajúca ochranu poskytovanú zákonom č. 215/2004

Z. z. o ochrane utajovaných skutočností, nie je možné uvedenú informáciu zverejniť. Spracovateľ Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava sa oboznámil s utajovanými písomnosťami zaslanými zo Slovenskej informačnej služby, vedenej na odbore cudzineckej polície úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru k osobe účastníka konania. Z informácií vyplýva, že účastník konania predstavuje bezpečnostné riziko pre Slovenskú republiku.

3. Po takomto vyhodnotení dôkazov považoval odvolací orgán zamietnutie žiadosti účastníka konania z dôvodov uvedených v ustanovení § 48 ods. 2 písm. b) a c) zákona č. 404/2011 Z. z. za dôvodné, pretože citovaný zákon je vydaný v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a rozhodnutie správneho orgánu je protiústavné len vtedy, ak rozhodne v rozpore so zákonom. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o trvalý pobyt na neobmedzený čas je vydané v súlade s článkom 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pre zákonom. Odvolací orgán poukázal na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedený v rozsudku č. k.: ISŽa/39/2010 zo dňa 13.07.2010 „Pokiaľ správne orgány pri posudzovaní žiadosti žalobcov o obnovenie povolenia na prechodný pobyt vychádzali z informácie Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a v rozhodnutí uviedli, iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky, v takomto postupe nevidel ani odvolací súd žiadne pochybenie. Nie je ani sporné, že účastník konania nebol oprávnený sa s informáciou v stupni utajenia „Tajné“ oboznámiť. Toto právo však majú sudy v rámci súdneho konania“. V priebehu správneho konania boli všetky vyššie uvedené skutočnosti objektívne vyhodnotené a posúdené. Správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol všetky podklady, z ktorých vychádzal, ako aj zákonom povolenou správnu úvahou nevybočil z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

4. Po posúdení získaných dôkazov prvostupňový správny orgán zastal názor, že je dôvodné zamietnuť žiadosť účastníka konania. Jedným z podkladov napadnutého rozhodnutia je aj zistenie správneho orgánu, že účastník konania ohrozuje bezpečnosť štátu, a správny orgán iná tak za preukázané získanou informáciou utajovaného charakteru so stupňom utajenia „DÔVERNE“, vedenou pod Č. p.: PPZ-HCP-OCPC-D-15/2018 zo dňa 27.02.2018, uloženou na úrade hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru, ktorej pôvodcom je Slovenská informačná služba. Vzhľadom na skutočnosť, že získané informácie sú utajovaného charakteru, požijavúce ochranu poskytovanú zákonom č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností, nie je možné uvedené informácie zverejniť. Pôvodcami utajovaných písomností je Slovenská informačná služba, a z toho dôvodu nie je v kompetencii správneho orgánu dávať súhlas na oboznámenie sa s utajovanými informáciami podľa § 35 ods. 3 zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Účastník konania ako aj splnomocnený zástupca sú vo vzťahu k utajovanej skutočnosti z pôsobnosti Slovenskej informačnej služby nepovolanou osobu, pred ktorou musí byť utajovaná skutočnosť chránená v zmysle uvedených všeobecne záväzných právnych predpisov. Ak by správny orgán i napriek tomu, umožnil účastníkovi konania alebo jeho splnomocnenému zástupcovi oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou, alebo by utajovanú skutočnosť zverejnil, došlo by zo strany správneho orgánu k porušeniu predpisov na úseku ochrany utajovaných skutočností.

5. Prvostupňový správny orgán neporušil žiadne ustanovenia právnych predpisov a správne vyhodnotil utajované informácie, ktorej pôvodcom je Slovenská informačná služba, na základe ktorých zamietol žiadosť účastníka konania o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas na území Slovenskej republiky. Správny orgán dospel k tomuto záveru na základe doložených podkladov a dôkazov, čiže rozhodnutie správneho orgánu o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas na území Slovenskej republiky bolo dôvodné. Prvostupňový správny orgán rozhodol vecne správne a vysporiadal sa so všetkými skutočnosťami dostatočne. Odvolací orgán sa s rozhodnutím správneho orgánu stotožnil, odvolaniu účastníka konania nevyhovel a napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne, a uvádza, že rozhodnutie Č. PPZ-HCP-BA6-165- 65/2018-PPC zo dňa 03.07.2018 bolo vydané v súlade so zákonom o pobyte cudzincov ako aj v súlade so zákonom o správnom konaní. Na druhostupňové konanie v súvislosti s ustanovením § 59 Správneho poriadku sa vzťahujú ustanovenia tretej časti správneho poriadku, a to § 18 až 52 citovaného zákona. Táto skutočnosť je odôvodnená najmä tým, že konanie na prvom a druhom stupni tvorí jeden celok. Vzhľadom na skutočnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 59 Správneho poriadku, že v odvolacom konaní sa uplatňuje tzv. apelačný princíp, môže účastník konania uvádzať nové skutočnosti a dôkazy už priamo v odvolaní. Môže tak urobiť aj neskôr, a to buď na orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, alebo až v štádiu konania na odvolacom orgáne. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že účastník konania môže v priebehu celého odvolacieho konania

uvádzať nové skutočnosti a dôkazy. Odvolací orgán na ich základe môže konanie buď doplniť, alebo zistené nedostatky odstrániť.

6. Prvostupňový správny orgán na základe predložených dokladov a zo zistených skutočností preskúmal dôkazovú situáciu a v danom prípade predmetné ustanovenie uplatnil správny orgán práve z dôvodu takej činnosti cudzinca, ktorá napĺňa skutkovú podstatu odôvodňujúcu zamietnuť žiadosť o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas na území Slovenskej republiky podľa § 48 ods. 2 písm. b) a c) zákona č. 404/2011 Z. z.. Ustanovenie § 48 ods. 2 cit. zákona, je ustanovením kogentným, čo znamená, že správny orgán nemá možnosť správnej úvahy z dôvodu, že dôraz v ustanovení je položený na slovo zamietne. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ policajný útvar zistí, že sú naplnené dôvody na zamietnutie žiadosti o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas na území Slovenskej republiky, nemá inú možnosť iba žiadosť o udelenie trvalého pobytu zamietnuť. Odvolací orgán mal za to, že prvostupňový správny orgán dospel k správne právnemu záveru, správne vyhodnotil zaobstarané podklady a dôkazy a v tej súvislosti správne použil hmotnoprávny predpis.

II. žaloba a námietky

7. Žalobca videl nezákonnosť rozhodnutia z nasledovných dôvodov: žalovaný sa v odôvodnení svojho rozhodnutia v dostatočnej miere nevysporiadal s právnou argumentáciou uvádzanou v odvolaní zo dňa 21.09.2018 proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti, ktoré bolo podané prostredníctvom jeho právneho zástupcu, pričom dospel pri svojom rozhodovaní k nesprávnym právnym záverom. Oddelenie cudzineckej polície Bratislava ako prvostupňový orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobkyne o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas na území Slovenskej republiky uvádzalo najmä, že žalobkyňa mala od dňa 12.07.2006 udelené prvé povolenie na trvalý pobyt na území SR z dôvodu záujmu Slovenskej republiky. Dňa 05.03.2018 prvostupňový správny orgán obdržal informáciu z ÚHCP, z ktorej vyplýva, že je dôvodné podozrenie o tom, že žalobkyňa by mala údajne pri svojom pobyte ohroziť bezpečnosť štátu. Táto informácia vyplývala z utajovanej písomnosti, ktorej pôvodcom je Slovenská informačná služba. Na základe tejto informácie bolo potrebné postupovať podľa ustanovenia § 120 ods. 2 písm. e) zákona o pobyte cudzincov. Právne dôvody na zamietnutie žiadosti žalobkyne, vyplývali podľa správneho orgánu prvého stupňa z ustanovení § 48 ods. 2 písm. b), písm. c) zákona o pobyte cudzincov, teda v danom prípade, že je tu dôvodné podozrenie o ohrození bezpečnosti štátu a nesplnení podmienok na udelenie trvalého pobytu. Táto správna úvaha o aplikácii uvedených zákonných ustanovení nebola vôbec odôvodnená z dôvodu ochrany utajovaných skutočností, ani neboli uvedené konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali, že žalobkyňa pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu.

8. Žalobkyňa sa zdržuje na území SR od roku 2002 a žiadnym spôsobom sa nedopustila konania, ktoré by mohlo zakladať takéto dôvodné podozrenie. V ďalšej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia prvostupňový správny orgán poukázal na utajovanú informáciu, ktorej pôvodcom je SIS a je charakteru v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. 1) zákona o pobyte cudzincov. Opieral sa skutočnosť, že proti žalobkyňi bolo vedené trestné stíhanie, napriek tomu, že prihlíadol aj na jej oslobodenie spod obžaloby rozsudkom Najvyššieho súdu SR. Pri vydaní svojho rozhodnutia tak striktno postupoval v zmysle ustanovenia § 120 ods. 2 písm. e) zákona o pobyte cudzincov a ďalšie dokazovanie už nevykonával. Žalobkyňa má maloletú dcéru R. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorá má udelený trvalý pobyt na neobmedzený čas a napriek tejto skutočnosti došlo vydaním rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas k zásahu do práva na jej rodinný život, už z uvedeného dôvodu ohrozenia bezpečnosti štátu. V závere odôvodnenia svojho rozhodnutia prvostupňový správny orgán poukázal na právnu skutočnosť, že pri vydaní rozhodnutia postupoval podľa predpisov účinných od 01.05.2017, čo je v príkrom rozpore s prechodným ustanovením § 131d ods. 1 zák. o pobyte cudzincov.

9. Žalobkyňi, ani jej právnemu zástupcovi nebol doposiaľ predložený žiadny dôkaz, ktorý by nasvedčoval skutkovým tvrdeniam správneho orgánu, teda, že by mala ohrozovať bezpečnosť SR, pritom v predchádzajúcej správe, ktorá bola doručená sa takéto nič uvádzalo, naopak ako dôvod stanoviska SIS bol tu uvedený nezáujem o ďalšiu spoluprácu so žalobkyňou. Ide o účelové tvrdenia, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, a preto aj z tohto dôvodu bolo potrebné odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušiť. Nezákonnosť „rozhodnutia o zamietnutí žiadosti“ vyplýva aj z prechodného ustanovenia § 131 d ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, podľa ktorého sa konania začaté pred 1. májom 2017 dokončia podľa doterajších predpisov, ak je to pre osobu priaznivejšie, čo znamená, že prvé povolenie na trvalý pobyt udelené podľa doterajších predpisov sa považuje za trvalý pobyt podľa nového zákona o pobyte cudzincov. Túto právnu skutočnosť prvostupňový správny orgán zrejme „prehliadol“ a nepostupoval v tomto smere, keď bezdôvodne postupoval podľa predpisov účinných od 01.05.2017. Žalobkyňa má už

udelený platný trvalý pobyt a predmetné rozhodnutie je ničotným právnym aktom. V tejto súvislosti bolo poukázané aj na rozhodnutie sp. zn. PPZ-HCP-BA2-2012/003087- 003 zo dňa 25.05.2012. V závere odvolania advokát požiadal o možnosť nazretia do utajovanej časti spisu s možnosťou následného doplnenia dôvodov odvolania.

10. Ďalej žalobkyňa poukázala na postup žalovaného, ktorý prerušil odvolacie konanie v predmetnej veci dňa 21.11.2018 z dôvodu návrhu Najvyššieho súdu SR v obdobnej veci preskúvania zákonnosti rozhodnutia vo veci zamietnutia žiadosti o udelenie trvalého pobytu založeného na utajovanej skutočnosti, na Ústavný súd SR. V ďalšej časti sa žalobkyňa prostredníctvom advokáta odvolala na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 8/2016 zo dňa 12.12.2018, v zmysle ktorého s poukazom na čl. 125 ods. 3 Ústavy SR, ustanovenie § 120 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov stráca účinnosť dňom 06.03.2019. Napriek tomu však žalovaný, ako odvolací orgán, rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nezrušil. Odvolací orgán vo vzťahu k žiadosti právneho zástupcu žalobkyne poukázal na „odpoveď“, č. p.: PPZ-HCP-BA6-165-74/2018-TPC zo dňa 27.12.2018, kde mu oznámil, že riaditeľ SIS neudelil súhlas na jednorazové oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou, napriek tomu, že podľa ustanovenia § 35 ods. 3 zák. č. 215/2004 Z. z., je oprávnenou osobou na oboznámenie sa s predmetnou utajovanou skutočnosťou, po podpísaní vyhlásenia o mlčanlivosti a poučení o povinnostiach pri ochrane utajovaných skutočností a možných dôsledkoch ich porušenia. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia nesprávne vyjadril svoj názor, že advokát ako splnomocnený zástupca účastníka správneho konania je nepovolanou osobou, pred ktorou musí byť utajovaná skutočnosť chránená. Svoje rozhodnutie ďalej žalovaný odôvodnil tým, že po preskúmaní predloženého spisového materiálu nezistil porušenie žiadnych ustanovení právnych predpisov a prvostupňový správny orgán správne ním vyhodnotil utajovanú informáciu, ktorej pôvodcom je SIS, a práve na základe nej zamietol žiadosť žalobkyne o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas na území SR, pričom ani nemal inú možnosť vzhľadom na takú činnosť cudzinca, teda zrejme žalobkyne, ktorá napĺňa skutkovú podstatu odôvodňujúcu zamietnuť jej žiadosť. Z obsahu administratívneho spisu nie je zistiteľné, v čom má spočívať uvádzaná protispoločenská činnosť zo strany žalobkyne.

11. Žalovaný ako odvolací správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia sa dostatočne a správne nezaoberal dôvodmi uvedenými v odvolaní. Tiež odvolaním napadnuté rozhodnutie nepreskúmal dostatočne, a to aj z pohľadu jeho zákonnosti a správnosti. Nepostupoval v súlade s ust. § 59 Správneho poriadku. Ďalším odvolacím dôvodom, ktorým sa žalovaný nevysporiadal, bola strata účinnosti ustanovenia § 120 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov odo dňa 06.03.2019. Na strane 4 rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu sa ale v odôvodnení uvádza, že v danom prípade je potrebné postupovať podľa ustanovenia § 120 ods. 2 písm. e) zákona o pobyte cudzincov. Teda rozhodnutie bolo vydané na základe neúčinného ustanovenia zákona. Bolo potrebné rozhodnutie prvostupňového orgánu zrušiť, a následne by tento správny orgán musel vydať nové rozhodnutie s náležitým odôvodnením týkajúcim sa časti skutkového stavu o činnosti žalobkyne proti bezpečnosti SR. Vzhľadom na vyššie uvedené, sa preto žalobkyňa domnievala, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v rozpore so zákonom, a podanie tejto správnej žaloby je dôvodné, nakoľko bola ukrátená na svojich právach. Tiež dôvodom na podanie tejto správnej žaloby je aktuálna rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR v obdobných veciach vo vzťahu k utajovaným skutočnostiam, teda v prípade, ak správny súd požiada Slovenskú informačnú službu o poskytnutie utajovanej informácie, ktorá nebola jednorazovo mi nebola sprístupnená, bude mu sprístupnená v rozsahu a spôsobom, ktorý zabezpečí realizáciu práva žalobkyne na spravodlivý proces.

III. argumenty žalovaného

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že správny orgán sa zaoberal zásahom do práva na rodinný život účastníka konania v súlade s článkom 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a to právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. Žalobkyňa sa na území Slovenskej republiky zdržuje oprávnene od 30.01.2002, kedy jej bol udelený prechodný pobyt na účel podnikania na území Slovenskej republiky. Na území Slovenskej republiky má udelený trvalý pobyt na neobmedzený čas dieťa žalobkyne LETSIVSKA R., nar. XX.XX.XXXX. Manžel žalobkyne a otec maloletého dieťaťa nemá na území Slovenskej republiky toho času udelený žiadny druh pobytu. Nakoľko obsahom predmetného rozhodnutia je informácia, ktorá požíva ochranu podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností, a ktorá zakladá dôvodné podozrenie, že žalobkyňa ohrozuje bezpečnosť štátu, správny orgán musel do tohto práva na rodinný život v súlade s článkom 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zasiahnuť. Štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzanie

nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných. Takýto oprávnený zásah bol v medziach zákona č. 404/2011 Z. z., a to v rozsahu, ktorý zákon ustanovuje. V danom prípade predmetné ustanovenie uplatnil správny orgán práve z dôvodu, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky, ktorý napĺňa skutkovú podstatu odôvodňujúcu zamietnuť žiadosť žalobcu o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) a c) zákona č. 404/2011 Z.z.

13. Dňa 21.11.2018 žalovaný prerušil odvolacie konanie vo veci zamietnutia žiadosti o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas na území Slovenskej republiky rozhodnutím č. p.: PPZ- HCP-BA2-2018/053840-002, z dôvodu návrhu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia vo veci trvalého pobytu založeného na utajovanej skutočnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky. Splnomocnený zástupca žalobkyne požiadal v odvolaní o stanovenie termínu, v ktorom možno nahliadnuť do utajenej zložky spisu, aby sa mohol oboznámiť s objektivitou tvrdení správneho orgánu. Ak žalobkyňa v správnom konaní prejavila vôľu o nahliadnutie do spisu, ktorý obsahuje utajovanú skutočnosť, správny orgán je povinný postupovať podľa § 35 zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Oprávnenou osobou oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami je na základe súhlasu vedúceho, do ktorého pôsobnosti utajovaná vec patrí len advokát, notár, znalec, tlmočník, súdny exekútor alebo starosta obce. Žalobkyňa nie je oprávnená nahliadať do spisu, ktorého súčasťou je utajovaná skutočnosť, čo vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ISŽa/39/2010). Je zrejmé, že v rozhodnutí správneho orgánu nemohli byť uvedené konkrétne dôvody, pre ktoré správny orgán dospel k záveru o existencii dôvodného podozrenia, že žalobkyňa pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, z dôvodov vyššie uvedených.

14. Napriek tomu správny orgán zaslal na Slovenskú informačnú službu žiadosť o oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou, o ktorú požiadal splnomocnený zástupca žalobcu. Dňa 03.01.2019 bola žalovanému odstúpená odpoveď zo Slovenskej informačnej služby k žiadosti o jednorazové oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou. Slovenská informačná služba neudelila súhlas na jednorazové oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou, z dôvodu možného ohrozenia spravodajských záujmov, zdrojov a prostriedkov, prípadne osôb konajúcich v prospech Slovenskej informačnej služby. O neudelení súhlasu bol splnomocnený zástupca žalobcu upovedomený. Správny orgán vedeným konaním neporušil žiadne zákonné ustanovenia. Vzhľadom na ustanovenie § 120 ods. 2 písm. e) zákona č. 404/2011 Z. z. účinného v čase rozhodovania o žiadosti policajný útvar uvedie v odôvodnení rozhodnutia iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky, ak ide o rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie trvalého pobytu podľa § 48 ods. 2 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu. V nadväznosti na uvedené ustanovenie, ako aj na skutočnosť, že informácia Slovenskej informačnej služby je utajovaného charakteru požívajúca ochranu poskytovanú zákonom č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností, správny orgán nebol oprávnený sprístupniť žalobcovi žiadne informácie.

15. Správny orgán v napadnutom rozhodnutí uvedením jednotlivých podkladov, správnu úvahou a aplikovanými zákonnými ustanoveniami, ako aj zaobraním sa vyjadrením splnomocneného zástupcu žalobcu k podkladom rozhodnutia, dostatočným spôsobom odôvodnil vydané napadnuté rozhodnutie, čím toto spĺňa obligatórne náležitosti podľa ustanovenia § 47 Správneho poriadku. Správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol všetky podklady, z ktorých vychádzal, ako aj zákonom povolenou správnu úvahou nevybočil z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Po posúdení získaných dôkazov žalovaný zastal názor, že je dôvodné zamietnuť žiadosť žalobcu. Jedným z podkladov napadnutého rozhodnutia je aj zistenie správneho orgánu, že žalobca ohrozuje bezpečnosť štátu, a správny orgán mal tak za preukázané získanou informáciou utajovaného charakteru so stupňom utajenia „Dôverné“, vedenou pod č. p.: PPZ-HCP-OCP-D-15/2018 zo dňa 27.02.2018, uloženou na Úrade hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru, ktorej pôvodcom je Slovenská informačná služba. Vzhľadom na skutočnosť, že získaná informácia je utajovaného charakteru, požívajúca ochranu poskytovanú zákonom č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností, nie je možné uvedenú informáciu zverejniť. Žalovaný tiež poukázal na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedený v rozsudku č. k.: ISŽa/39/2010 zo dňa 13.07.2010 „Pokiaľ správne orgány pri posudzovaní žiadosti žalobcu o obnovenie povolenia na prechodný pobyt vychádzali z informácie Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a v rozhodnutí uviedli, iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky, v takomto postupe nevidel ani odvolací súd žiadne pochybenie. Nie je ani sporné, že žalobca nebol oprávnený sa s informáciou v stupni utajenia „Tajné“ oboznámiť. Toto právo však majú sudy v rámci súdneho konania“.

16. V priebehu správneho konania boli všetky vyššie uvedené skutočnosti objektívne vyhodnotené a posúdené. Správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol všetky podklady, z ktorých vychádzal, ako aj zákonom povolenou správnu úvahou nevybočil z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Vzhľadom na skutočnosť, že získané informácie sú utajovaného charakteru, požívajúce ochranu poskytovanú zákonom č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností, nie je možné uvedené informácie zverejniť. Pôvodcami utajovaných písomností je Slovenská informačná služba, a z toho dôvodu nie je v kompetencii správneho orgánu dávať súhlas na oboznámenie sa s utajovanými informáciami podľa § 35 ods. 3 zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalobkyňa ako aj splnomocnený zástupca sú vo vzťahu k utajovanej skutočnosti z pôsobnosti Slovenskej informačnej služby nepovolanou osobu, pred ktorou musí byť utajovaná skutočnosť chránená v zmysle uvedených všeobecne záväzných právnych predpisov. Ak by správny orgán i napriek tomu, umožnil žalobcovi alebo jeho splnomocnenému zástupcovi oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou, alebo by utajovanú skutočnosť zverejnil, došlo by zo strany správneho orgánu k porušeniu predpisov na úseku ochrany utajovaných skutočností.

17. Správny orgán neporušil žiadne ustanovenia právnych predpisov a správne vyhodnotil utajované informácie, ktorej pôvodcom je Slovenská informačná služba, na základe ktorých zamietol žiadosť žalobkyne o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas na území Slovenskej republiky. Správny orgán dospel k tomuto záveru na základe doložených podkladov a dôkazov, čiže rozhodnutie správneho orgánu o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas na území Slovenskej republiky bolo dôvodné. Voči žalobkyňi bolo vedené trestné stíhanie pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona pre obzvlášť závažný zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1, ods. 3 písm. d), ods. 4 písm. c) ods. 5 písm. a) Trestného zákona v súbehu s obzvlášť závažným zločinom legalizácie príjmov z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Správny orgán tak nemal inú možnosť, ako vydať rozhodnutie o prerušení konania do doby posúdenia predbežnej otázky, ktoré bolo vydané práve z dôvodu prebiehajúceho trestného konania voči žalobcovi a tiež bolo potrebné pre potreby Špecializovaného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zabezpečiť prítomnosť žalobcu na území Slovenskej republiky až do právoplatnosti ukončenia trestného konania. Správny orgán ihneď po doručení právoplatného rozsudku spis. zn. 4To/6/2015, ktorým oslobodil žalobkyňu zo spáchania skutkov uvedených v bodoch I/ a 4/ rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 11. marca 2014 sp. zn. BB-3T/13/2012, ktoré boli kvalifikované ako pokračovací zločin prevádzkačstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 356 Trestného zákona, ktorých sa mala žalobkyňa dopustiť.

18. Ohľadne prechodného ust. § 131d ods. 1 zákona o pobyte cudzincov žalovaný uviedol, že podľa predmetného ustanovenia postupoval správny orgán z dôvodu, že pre žalobcu bol s odstupom šiestich rokov tento postup najzrozumiteľnejší a teda mal žalobca možnosť účinnejšie obhajovať svoje práva a to priamo k zisteným skutočnostiam. Tak či onak, správny orgán, ak by postupoval podľa zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov, ktorý bol účinný v čase podania žiadosti žalobcom, túto žiadosť by zamietol podľa ustanovenia § 39 ods. 2 písm. b) a podľa ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 1 písm. a) zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov. Z uvedeného je zrejmé, že nedošlo k tomu, že by bolo znenie ustanovení zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov pre žalobcu výhodnejšie tak, ako to uviedol jeho splnomocnený zástupca v správnej žalobe. Žalovaný sa bližšie nevedel vyjadriť ku skutočnosti, prečo sa nevysporiadal so stratou účinnosti ustanovenia § 120 ods. 2 zákona č. 404/2011 Z. z., ku dňu 06.03.2019. Považoval však za potrebné uviesť, že v čase vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti pod č. p.: PPZ-HCP-BA6-165-65/2018-TPC bolo účinné ustanovenie § 120 ods. 2 zákona č. 404/2011 Z. z., a teda nevidel dôvod, pre ktorý by bolo jeho rozhodnutie vydané na základe neúčinného ustanovenia zákona.

19. Záverom žalovaný dodal, že vo svojom vydanom rozhodnutí vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, ďalej svoje rozhodnutie opieral o jednoznačné dôkazy a pred vydaním meritórneho rozhodnutia sa vysporiadal so všetkými tvrdeniami a námietkami vznesenými splnomocneným zástupcom žalobcu. Počas konania o predmetnej žiadosti ako aj pri vydaní samotného rozhodnutia postupoval v zmysle zákona č. 404/2011 Z. z. ako aj v zmysle Správneho poriadku a teda sa nestotožnil s tvrdeniami o nepreskúmateľnosti. Taktiež sa zaoberal aj skutočnosťou, že žalobkyňa má na území Slovenskej republiky maloletú dcéru, ktorá má udelený trvalý pobyt na neobmedzený čas a navštevuje základnú školu v Bratislave. Nakoľko však voči žalobkyňi je vedená utajovaná informácia so stupňom utajenia „Dôverné“, ktorej pôvodcom je Slovenská informačná služba správny orgán musel do práva na rodinný život žalobcu zasiahnuť, nakoľko to je v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzanie nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia a alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd

iných. Tento zásah je preto oprávneným, nakoľko bol realizovaný v medziach zákona č. 404/2011 Z. z. a to v rozsahu, ktorý zákon ustanovuje. Správny orgán rozhodol vecne správne a vysporiadal sa so všetkými skutočnosťami dostatočne. Žalovaný sa s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa stotožnil, preto odvolaniu žalobkyne nevyhovelo a napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne, IV. pojednávanie

20. Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné tak, ako boli nimi opísané v ich písomných podaniach. Žalovaný v administratívnom konaní vydal v úvode odôvodnenia rozsudku opísané rozhodnutia, pričom ich odôvodnenia sú obdobné ako vyjadrenie k žalobe. K jednotlivým častiam týchto rozhodnutí a k skutočnostiam medzi účastníkmi sporným sa súd detailnejšie vyjadril nižšie v odôvodnení tohto rozsudku. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný § 9 ods. 1 SSP nariadil pojednávanie podľa § 107 ods. 1 SSP a rozhodol vo veci dňa 04.12.2019 rozsudkom.

V. Relevantné právne predpisy

21. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 404/2011 Z. z., o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Policajný útvar na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny udeli trvalý pobyt na neobmedzený čas, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 48 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/404/20190306.html>>, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý a) má najmenej štyri roky udelený trvalý pobyt podľa § 43 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/404/20190306.html>> alebo b) je dieťaťom mladším ako 18 rokov štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom na neobmedzený čas, alebo dieťaťom mladším ako 18 rokov zvereným do osobnej starostlivosti štátneho príslušníka tretej krajiny s trvalým pobytom na neobmedzený čas.

22. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z., o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie trvalého pobytu, ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie.

23. Podľa § 48 ods. 2 písm. c) zákona č. 404/2011 Z. z., Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie trvalého pobytu, ak štátny príslušník tretej krajiny nespĺňa podmienky na udelenie trvalého pobytu.

24. Podľa § 125 ods. 6 zákona č. 404/2011 Z. z., policajný útvar si na posúdenie žiadosti o udelenie prechodného pobytu a žiadosti o udelenie trvalého pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny staršieho ako 14 rokov vyžiada stanovisko Slovenskej informačnej služby a Vojenského spravodajstva, ktorí pri nesúhlase s udelením pobytu zašlú nesúhlasné stanovisko policajnému útvaru do pätnástich dní od doručenia žiadosti o stanovisko. Slovenská informačná služba a Vojenské spravodajstvo v stanovisku podľa predchádzajúcej vety prihládajú na záujmy štátu v rozsahu svojej pôsobnosti.

25. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

26. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

27. Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

28. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

29. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil

správnú úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

VI. Posúdenie veci správnym súdom

30. „Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je v medziach žalobných dôvodov posúdiť, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.“ (NS SR spis. zn. 2Sžo/32/2014) Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky zákonom stanovené formálne i obsahové náležitosti a že ho vydal orgán na to príslušný, pričom postupoval v medziach zákonom stanoveného postupu. Právomoc a príslušnosť súdov v správnom súdnictve je primárne daná základným zákonom štátu - Ústavou <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1015819&f=2>>, ktorá v článku 142 ods. 1 <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=2109246&f=2>> ustanovuje kompetenciu súdov preskúmať zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Rovnako tak čl. 46 ods. 2 Ústavy SR <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=2108584&f=3>> zakotvuje právo každého, kto tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach rozhodnutím orgánu verejnej správy, obrátiť sa na súd s cieľom preskúmania zákonnosti takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Ústava však zároveň splnomocňuje zákon na úpravu preskúmačej kompetencie v rámci správneho súdnictva. Takýmto zákonom je Správny súdny poriadok. Je veľmi dôležité uviesť, že v správnom súdnictve sa uplatňuje dispozičná zásada, ktorá v praxi znamená, že súd preskúmava napadnuté rozhodnutie len v medziach a rozsahu určenom žalobcom. Nemôže teda preskúmať rozhodnutie nad rámec žalobcom v žalobe vymedzený. Zo žaloby musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať; žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona a musí tiež poukázať na konkrétne ustanovenie právnych predpisov hmotného alebo procesného práva, ktoré boli rozhodnutím alebo postupom správneho orgánu porušené. Nakoľko je konanie v správnom súdnictve koncentrované, žalobca môže žalobné dôvody rozširovať len do konca lehoty na podanie žaloby, ktorá je dvojmesačná a plynie od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. K žalobným dôvodom, ktoré boli uplatnené neskôr, súd nemôže prihliadať.

31. Z administratívneho spisu súd zistil, že žalobkyňa dňa 24.06.2011 podala na správnom orgáne žiadosť o udelenie trvalého pobytu na území Slovenskej republiky na neobmedzený čas podľa ustanovenia § 38 ods. 1 písm. a) zákona č. 48/2002 Z. z., nakoľko bola splnená podmienka udeleného trvalého pobytu v dĺžke najmenej štyri. Rozhodnutím Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava č. p.: PPZ-HCP-BA6-165-65/2018-PPC zo dňa 03.07.2018 jej bola žiadosť o udelenie trvalého pobytu na neobmedzený čas na území Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) a c) zákona č. 404/2011 Z. z. zamietnutá. Žalovaný rozhodnutím p. PPZ-HCP-BA2-2019/005342-006 zo dňa 16.04.2019 rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa potvrdil.

32. Ako právne relevantnú vyhodnotil súd námietku žalobkyne, ktorá sa týkala aplikácie ustanovenia § 120 ods. 2 písm. e) zákona o pobyte cudzincov. Prvom rade treba upriamiť pozornosť na nález Ústavného súdu SR spis. zn. PL ÚS 8/2016 zo dňa 12.12.2018, ktorým bola vyslovená protiústavnosť predmetného ustanovenia zákona a ktoré stratilo účinnosť dňa 06.03.2019. Účinky nálezu sú ex tunc a to najmä v tzv. vertikálnych vzťahoch. Od uverejnenia nálezu ústavného súdu vydaného v konaní o súlade právnych predpisov v Zbierke zákonov nie je možné postupovať podľa právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ktoré ústavný súd vyhlásil za rozporné s ústavou. Dňom márneho uplynutia lehoty podľa čl. 125 ods. 3 tretej vety Ústavy SR stráca takýto právny predpis, jeho časť alebo niektoré jeho ustanovenie platnosť ex tunc, t. j. je anulované od počiatku. Žalovaný však pri vydaní rozhodnutia č. PPZ-HCP-BA2-2019/005342-006 zo dňa 16.04.2019 túto skutočnosť nereflektoval. Ústavný súd SR v náleze PL ÚS 8/2016-31 pritom okrem iného konštatoval, že „pripúšťa, aby sa v spojitosti s ochranou utajovaných skutočností zvolili také postupy a úkony príslušného orgánu verejnej moci, ktorých preskúmateľnosť je obmedzená tak, aby sa zákonom sledovaný cieľ dosahoval bez ohrozenia bezpečnostných záujmov štátu a nevznikali s tým spojené ujmy (porovnať § 2 zákona o ochrane utajovaných skutočností). Obmedzenie tejto preskúmateľnosti však nesmie viesť k tomu, aby sa dotknutá osoba nedozvedela aspoň základné informácie o tom, prečo predstavuje hrozbu pre bezpečnostný záujem Slovenskej republiky (PL ÚS 15/03 <<http://merit.slv.cz/PL.US15/03>>). Efektívnosť

ochrany individuálnych záujmov závisí od mnohých faktorov, predovšetkým však od práva dotknutej osoby brániť svoje záujmy za najlepších možných podmienok, čo v kontexte napadnutej právnej úpravy znamená, že dotknutá osoba má možnosť vyžadovať od príslušného orgánu (policajného útvaru, resp. ministerstva) sprístupnenie aspoň podstaty dôvodov týkajúcich verejnej bezpečnosti, ktoré tvoria základ jeho rozhodnutia podľa napadnutej právnej úpravy a tak so znalosťou veci posúdiť, či je pre ňu užitočné obrátiť sa s príslušným návrhom na súd. Iba tak sa z hľadiska dotknutej osoby môže vylúčiť svojvoľna alebo iný ústavne neudržateľný postup príslušného orgánu (policajného útvaru, resp. ministerstva) pri napĺňaní účelu napadnutej právnej úpravy vo vzťahu k dotknutej osobe.“

33. Z toho vyplýva, že žalovaný príslušný orgán verejnej správy mal povinnosť oznámiť dotknutej osobe aspoň podstatu dôvodov týkajúcich sa ohrozenia bezpečnosti štátu, ktoré tvoria základ rozhodnutia podľa pôvodne napadnutej právnej úpravy, ak už z dôvodu ochrany záujmov štátu nemôže dotknutej osobe oznámiť presné a úplné dôvody tvoriace základ rozhodnutí podľa právnej úpravy. Preto bola relevantná aj námietka žalobkyne týkajúca sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia pre nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d) SSP). Ak už z dôvodu aplikácie ustanovenia § 120 ods. 2 písm. e) zákona o pobyte cudzincov neboli dotknutej osobe oznámené žiadne dôvody tvoriace základ týchto rozhodnutí, tak ani súdny prieskum nemôže byť z hľadiska ochrany práv a právom chránených záujmov takejto osoby efektívny, nemôže byť ani dostatočnou zárukou proti prípadnej svojvoľi kompetentného štátneho orgánu a nemôže ani reálne napĺňať základné právo dotknutej osoby na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru či právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces podľa čl. 47 Charty. Žalovaný by sa mal rovnako z hľadiska dôvodov v novom rozhodnutí vysporiadať aj s tým, prečo na predmetný prípad aplikoval zákon č. 404/2011 Z. z. s ohľadom na ustanovenie § 131d ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, v zmysle ktorého konania podľa tohto zákona začaté pred 1. májom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 30. apríla 2017; podľa ustanovení tohto zákona účinných od 1. mája 2017 sa dokončia len vtedy, ak je to pre osobu priaznivejšie. Žalobkyňa týmto namietala, že až v zákone č. 404/2011 Z. z. je priamo definovaný pojem ohrozenie bezpečnosti štátu (§ 2 ods. 1 písm. l) a táto skutočnosť nie je pre ňu priaznivejšia. Žalovaný vlastné dôvody uviedol až vo vyjadrení k žalobe, tieto musia však byť obsiahnuté v odôvodnení samotného rozhodnutia orgánu verejnej správy. Správny súd v danej súvislosti uvádza, že argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu má byť presvedčivá tak, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým správny orgán na základe týchto premis dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne a neposlednej rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu ako jedna z náležitostí riadneho rozhodnutia v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku musí spĺňať zákonom stanovené požiadavky. Rozhodnutie správneho orgánu musí obsahovať relevantné a dostatočné dôvody, na základe ktorých bolo vydané. Úlohou súdu v správnom súdnictve je kontrola zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, a nie nahrádzať rozhodovaciu činnosť správneho orgánu, k čomu by došlo, pokiaľ by súd dopĺňal vecnú či právnu argumentáciu rozhodnutia správneho orgánu podstatným spôsobom, pretože a priori povinnosťou správneho orgánu bolo náležite odôvodniť svoje rozhodnutie v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Všeobecne platí, že ak je rozhodnutie neprekúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, bráni takýto nedostatok spravidla posúdeniu dôvodnosti ďalších meritórnych námietok /napr. rozsudok NS SR 6Sžh/1/2009/. Na základe uvedených dôvodov v tomto konaní Krajský súd dospel záveru, že napadnuté preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. a), d) SSP a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude žalovaný viazaný vysloveným právnym záverom súdu (§ 191 ods. 6 SSP) a bude jeho povinnosťou vo veci opätovne konať, vyhodnotiť všetky dôkazy, a vydať nové rozhodnutie vo veci.

34. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP. Prihliadol pritom na skutočnosť, že žalobkyňa mala v konaní plný úspech.

35. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).